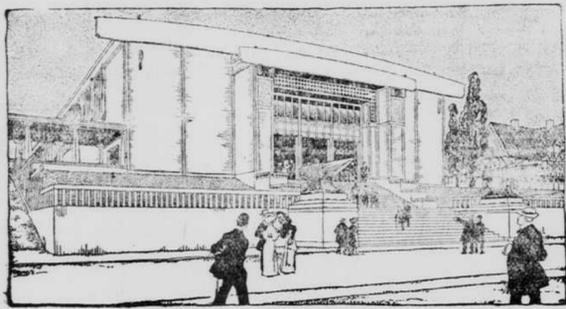

Lands-Udstillingen i Aarhus 1909.

Maskiner og Elektricitet.

Ovenstaaende præsenteres Lands-udstillingens Maskinhal. Man bemærker de to kæmpe-Ambolte, hvor med Arkitekten symbolisk flankerer Hovedindgangen til den Hal, som ret naturlig i Maskinernes betydningssfuldeste. Her vil Fremstribtene i de forløbne Aar siden Udstillingen i 1888 tydeligt markeres.

Efter at have bestegit den høje Trappe træder vi ind under Hallens mægtige Svæls, hvorunder Jernkonstruktionens Krydsninger danner et Virvar.

I Hallens Midterparti stønner Kraftmaskinerne i deres Staal-Majestæt. Her er Repræsentanter fra hele Landet, baade Sjælland, Fyn, Øerne og Jylland. Naturligvis møder Eta-

blisementer som Burneister & Wain, Titan, Atlas og Øslund, alle i København, med mangeartede og imponerende Udstillinger.

Kraftmaskinerne, jaavel Damp- og Sugegasmaskinerne, fabrikere af Elektricitet, der ledes til en saakaldt Taale, hvorfra Strømmen reguleres, fra og til Udstillingen, gennem derhjemme. Her hvirvler Centrifuger vil være i Virksomhed, og Udstillingen fabrikere saaledes det væsentligste af eget Elektricitetsforbrug.

Af arbejdende Maskiner bliver der mange. Firmaet Eckhoff lader en mægtig Presse snurre. Længere henne staar et Ulyre og spytter Firmaskifte ud i alenvis. Fra et Par Textilmaskiner kan man forjyne sig

med Understøjt til Vole og alle Børene derhjemme. Her hvirvler Centrifuger og andre Mejerimaskiner, medens Kuleanlægene giver sin forfriskende Virkning og Jsmaskinerne fabrikere Vjerge af J.

Men hvad er det for en mægtig Mechanisme, som oppe under Taget stot og siffert farer frem gennem Jernkonstruktionernes Sammenfiltring? Det er Skrefranken, som har slæbt de mange centner tunge Maskiner og Staalblokke til deres Plads i Hallen. Skrefranken, der saaledes maa gøre Nytte, udfilles af Firmaet Thomas B. Thrige, Odense.

Jøvrigt overraskes man af, at der slet ingen Drevremme findes, kun til Mejerimaskinerne anvendes Remme.

Paa den 20.000 Kv. Al. store Plads udenfor demonstrerer det sidste og bedste i Bindmotorer, Tærsteværker, Galmpresjer osv.

Ad en overbygget Gang, hvorfra man har en glimrende Udsigt over Udstillingens Terræn, naar man ind i Elektricitetshallen, hvor Interesjen straks beslaglægges af et Landsby-Elektricitetsværk en miniature med alt Tilbehør komplet. I en Samling, Teknologisk Institut udstiller, bemærkes en arbejdende Model af en Papirmaskine.

Fra Taarnets fantastiske Fletværk

fraaler Tujinder af elektriske Lamper, medens 24 store Buelamper udenfor understreger Elektricitetsudstillingen.

„Store Nordiske“ har sin Udstilling her, hvor bl. a. S. C. Ørstedes første primitive Instrumenter kan tages i Ojsyn. I en af Højene indretter Gyns kommunale Telefonstation en Skabelbrønd, hvorigennem bliver Pasage. Naturligvis foreligger her moderne Telefonapparater osv.

I Elektricitetsstaarnet findes en Balkon, hvor Danmarks Byer udstiller kommunale Tegninger.

Længere nede paa Terrænet ligger den specielle Maskinhal for Landbruget. Her findes Tærsteværker, Kjøstærere, Møve osv., alt drevet med Elektricitet. Desuden er her arrangeret en særdeles interessant landbrugs- og mejerihistorisk Udstilling, som kommer til at illustrere Redskabernes Udvikling og Forandring gennem Tiderne.

Bedst skal vi Motorbaade af forskellige Konstruktioner omkring, medens Bølgeprojektet staar skumrende om deres Bøve. I alt dækker selve Maskin- og Elektricitetsudstillingen et Fladerum af ca. 3 Tønder Land, hvilket blandt andet vidner om dens Storlaaethed.

S o h s.

Los Angeles, Cal.

Siden vi sidst skrev, har det regnet, regnet og regnet, mere end almindeligt her. Men i den sidste Maaned har vi haft prægtigt Vejr med Californias velbetendte stadige Solskin — undtagen om Natten, saa skinner Naturens Sol da heller ikke herude. I Gaar og i Dag har det regnet her og i Jærgene, hvilket vil forsøge Farmernes Rigdom i den kommende Høst af Frugt, Alfalfa, Hvede og Byg. Nu har vi saa ellers snart set den sidste Regndraabe til næste December, om vi lever.

I private Breve fra Osten er jeg blevet mindet om snart at skrive i „Dn.“ igen. Tak for det, Venner! Men husk paa, at i vor lille Verden sker ikke altid noget, der kan interessere andre; og hvad der sker er ofte af saa privat Natur, mellem Hjerte og Hjerte, naar jeg paa mine daglige Husbesøg faar Lov at stue ind i Sjæle, sønderrevne af Sorg, Tvivl og Lidelse, som ofte ved længere Samtaler aabner sig for Lægedom, at det ikke vilde være Met at meddele det offentligt. Men jeg gaar ofte fra en saadan Samtale med den Erkendelse, at der er udrettet mere for Guds Rige end ved mange Prædicationer. Høstdagen alene vil vise Frugten.

Langt omt forsøges Antallet ved Gudstjenesterne. Hver Søndag er der nogle ny. Men stadig, flittig Kirkegang er Jolket jo uvant med endnu. Nogle er dog stadige. Der er dem, der har taget sig for at skrive til mig. Her et Par Uddrag af Breve: „Tak, Tak for en herlig Eftermiddag! Det var Styrke for min Sjæl. Jeg takker Gud og mit hele Hjerte, fordi han har sendt Pastor og Mrs. Johnson til at virke blandt vore Landsmænd her; en mangearig Trang er her ved afhjulpen, og jeg er fuldelig forfikkret om, at Gud vil lægge sin Velsignelse til Deres Gerning og samle vore Landsmænd ind i Gølden.“

„Efter i mange Aar at være skilt fra kristelig Dmgang med mit eget Jolk, og saa nu Gang paa Gang at faa Lov at sidde ved Jesu Fødder og høre paa hans Tale i mit eget elskede Sprog; det er en Velsignelse, som Himlens Gud skal være takket for; thi Guds Mand tager Ordene fra Deres Læber og sænker dem ned i mit Hjerte; der bringer de lys og Fred og Hvile, og Hjertet raaber til Gud: Fader, faar jeg Lov at komme ud næste Gang og blive vedværet!“

„Se, Venner, det er naadehungrige Sjæle, der striger efter Livets sande Ord, Sjæle, som har fundet, at al Verden ikke mætter dem, at Sektvejen og Sværmeri, som her er saa fuldt af, ikke giver Fred og Hvile for det arme Hjerte; det giver kun Herrens evige Sandhed. Men det er eders Løn, noget af den, fordi I har begyndt Mission her, at Tak og Pris jendes til Gud for eders Gerning, der pves af eders ringe Udsending. Om vi ikke fik udrettet mere, end at saadanne Sjæle blev opholdt i den sande Tro, var det jo alt vort Offer og alt vort Arbejde værd.“

„Vi har dannet en Kvindeforening. Den er kun lille — bare 9 Medlemmer. Ved vort andet Møde var der 16 Kvinder til Stede. Men alting vokser jo utroligt her. Det er det meget Solskin, der gør det. Her er ogsaa Velsighed for Kvindeforeningen til at vokse; thi her er danske Kvinder nok, og Herren har Sol-

skin nok. I føre Kvinder i vore Foreninger i Samfundet, bed, at Naadens Sol maa genopvarme og frugtbargøre det lille Jrs, saa det maa vokse sig stort og stærkt i Herren og hvare til sit Motto: „Se, jeg er Herrens Tjenerinde!“

„Forleden Aften ringede Dørkloffen. Det var ikke noget nyt. Men det var nyt at se „gamle Underjens“ træde ind ad Døren kl. 8 om Aftenen, her da Mrs. Andersen er noget plaget af Øigt og ikke altid kan taale Aftenluften. Paa mine overraskede Udbrud spændte Andersen: „Vi vilde hen at se til Dem, for De rejser Nord til Missionsmøde.“ „Ja, det var pænt gjort.“

Men Klokken blev ved at ringe med forte Mellemrum, til der var samlet en lille Flok af gamle og unge. Det var det første „Surprisparty“ i Los Angeles for den danske Præst. Sang og forrolig Samtale bandt Hjertene fastere til hinanden og til Herren i Kristi inderlige Kærlighed; det søkte vi. Og at det var en virkelig Overraskelse og en stor Opmuntring for os er let at fortaale.

Husbesøg er det hovedsagelige Arbejde endnu og vil nok blive det for en lang Tid. Vort Jolk bor meget spredt, og Ngen har 300.000 Indbyggere, hvilket gør Arbejdet besværligt; og at Gangen fra Hus til Hus ofte er af den Slags, David emtaler i Slutningen af sin 126 Salme, tier vi med. Saa langt har vort Jolk været venligsigdet og hjertevarmt, men Kirke og Kristendom er de fremmede for. Trangen til det højeste og bedste, Gud giver i sit Ord, det evige Livs Gøder, er ikke vaagnet.

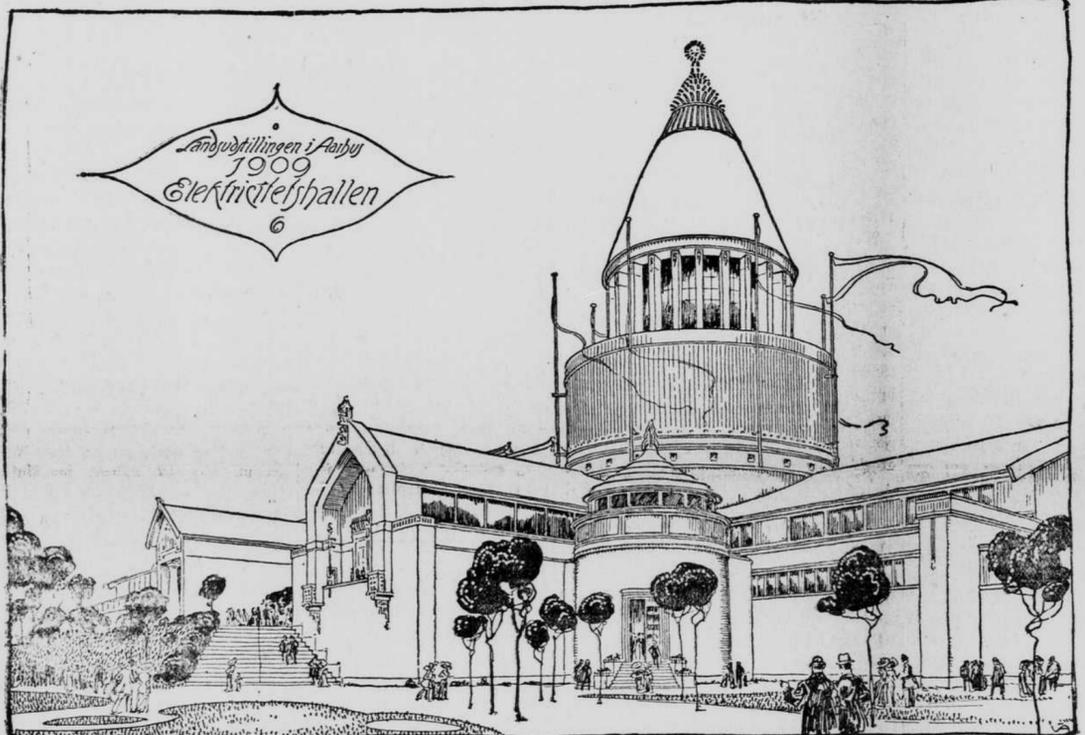
I enkelte Tilfælde naar jeg kun til Døren ved mit første Besøg. To Gange besøgte jeg et Hjem naar Naade. Trede Gang var Manden syg, og jeg fik Lov at tale med ham. Nu kom jeg oftere, og da han blev rask, havde jeg den Glæde, at han, som ellers ikke er Kirkegænger, styrede sin første Gang til Guds Hus med hele Familien, og der er Udsigt til, at de vil „bo“ der, som Salmisten siger; og Børnene vil have deres Plads i vor lille Søndagsstole. „Spurven lægger sine Unger ved dine Altene, Herre Sebaot!“

Det er glædeligt naar det gaar saadan. Herren har gjort en Begyndelse — en ganske lille Begyndelse her; men det vil tage megen Missionshjælp, lang Tid og meget Arbejde og Troens Bønnekamp, før vi kan staa paa egne Ben, mennefælig talt. Men at Herren har et Arbejde her for Den forenede Kirke at gøre, og at han er med i dette Arbejde, derom tvivler vi ikke for et Øjeblik. Høle Marken her er jo Den forenede Kirkes. Frugten vil ikke udeblive, blot vi ihukommer og gør efter, hvad Ordet siger om at være „faste og ubevægelige, altid frugtbar“, saa har vi hans Forjættelse for, at vor Gerning er „ikke forgæves.“

Herren velsigne den forenede Kirke. Eders i Kristi forbundne

L. Johnson,

533 E 16 St., Los Angeles, Cal.

Landsudstillingen i Aarhus 1909 Elektricitetshallen

lige Sager gaende, derjom I blot vilde komme og se, saa tvivler jeg ikke om, at I straks vilde tage mod Uncle Sams Gave. Jeg vil saa med det samme sige, at I ikke maa betænke eder altsor længe, for saa vil andre komme eder i Forføbet, og der bliver ikke noget til eder, eller om der bliver lidt tilbage, saa bliver det noget af det daarlige Land, thi det bedste bliver først taget.

Jeg understøgte Spørgsmaalet med Genjyn til Regnmængde ved at tale med „Mandmen“, som havde boet der 15—30 Aar og ved at gennemgaa Gubernementets Rapport og fandt, at det regner tilstrækkeligt til at avle godt. Der er nemlig ca. 21 Tommers Regnfald saaledes fordelt, at det meste kommer i den første Del af Sommeren, just den Tid, man har Brug for det og kun lidt i August og Sept, den Tid man helst vil være fri for Regn, saa man kan høste og tørre i Løveje. Men bliver der noget at tørre? Ja, jeg skal sige det. Der har ganske vist ikke endnu været drevet meget Landbrug derude, da de fleste, som bor der omkring er „Mandmen“, men der er dog en Del der, som i en Aarrække har drevet Landbrug, og de har alle sammen høstet godt. Den gennemsnitlige Høst har været: Havre 45 Bu. pr. Acre og omtrent det samme af Byg. Hvede 25—35 Bu. pr. Acre. Kartofler plantet i Opbrækning og ikke „coltivated“ gennem Sommeren 150 Bu. pr. Acre. „Corn“ har de ikke rigtig prøvet endnu. Dog var der en Mand, der fortalte mig, at han havde prøvet at plante nogle saa Acres i Brækning

og havde avlet ca. 60 Bu. pr. Acre. Han havde dog ikke „coltivated“ eller gjort det mindste ved det andet end blot hugget nogle Huller og puttet Skærnerne i, da han var færdig med at „brække“. Saaledes bar han sig ogsaa ad med sine Pumpkins, som han altid avlede en Masse af til sine Køer; men den samme Mand jagde ogsaa til mig, at de saa helst, at vi holdt vore Jolk borte derfra, saa de kunde beholde Landet for deres store Kreatur- og Faarstokke.

Nordbunden er meget frugtbar da den Landbrækning, som her er Tale om i Virkeligheden er beliggende i Krateret af en gammel udbrændt Vulkan, saa Jorden er blandet med Vulkanaske.

Der er en Kobbermine 14 Mil fra Luff og en Kulmine 20 Mil derfra. Der er stor Sandsjynlighed for, at der findes Olie under hele Strøget, da der er fundet Olie ikke saa langt derfra.

Men en Ting er sikkert, og det er, at det er let at faa en Ørønd, som giver velsmagende Vand og nok af det. Jeg talte med en Ørøndborer, som sagde, at han lavede mange Ørønde for 50 Cents pr. Fod uden „Casing“. Der behøvedes ingen „Casing“ paa hele dette Strøg, da Norden der var af den Velskaffenhed, at den aldrig faldt sammen. Ørøndene, som han havde lavet, var af en Dybde paa 30—100 Fod, og der var altid Vand nok, hvor som helst man vilde bore.

Luff Landkompagni har nu gjort alle Forberedelser, saa det er i Stand til at tage imod Jolk og vise dem om-

fring og „locate“ dem paa det Stykke Land, de vælger og vise dem Hjørnerne paa deres Land. Det koster \$100 saa betaler Komp. „Sittingfee“ og Skretstj og sender en Mand med hver Flok af 5—7 fra Sioux City derud for at hjælpe dem til Rette. Rejsen vil blive billigere Iste og 3die Je af til sine Køer; men den samme Mand jagde ogsaa til mig, at de saa helst, at vi holdt vore Jolk borte derfra, saa de kunde beholde Landet for deres store Kreatur- og Faarstokke.

Min Adresse er Rev. N. P. Simonsen, care of Luff Land Co., 13—14 Schuilein Block, Sioux City, Ia.

Jeg har selv Udsigt til at gaa derud og tage 320 Acres, men jeg har saa stor Udsigt til at være sammen med mine Landsmænd, at jeg helst vil se nogle bestemte sig til at gaa med mig, før jeg tager den endelige Bestlutning. Sid nu rigtig mange af vore ubemlede Landsmænd vilde benytte den gode Lejlighed til at faa et godt Hjem paa 320 Acres Land nær ved Jernbane i et mildt og godt Klima, hvor Sygdom næsten er en „Saga blot“, og hvor da har Astma, Hayfeber og Nyrer sygdomme ikke eksisterer. Lad mig snart høre fra eder Venner.

Erhødsigt

N. P. Simonsen.

Conster, Ia.

Det er jo „Danfæren“'s Læsere bekendt, at vi i denne Tid ingen Præst har; vor Præst tog jo mod Kaldet fra Minden, Neb. Past. Prøvensen Racine, Wis., tog mod Kaldet herfra,

og han kommer, om alt gaar vel, hertil sidst i April. Men vi er jo uden Præst i 2 Maaneder.

Den første Præst, som betjente os i Bakanjen, var Pastor J. Petersen, Etban, S. Dakota, som var her den 14. Marts. Han holdt Gudstjeneste om Formiddagen og Møde om Eftermiddagen. Han afslagde et godt Bidnesbyrd for os, og det skal han have Tak for. Det var jo en lang Rejse for en gammel Mand i Vintertiden og daarlige Togforbindelse, men en Trøst er det, at Jernbanekompagniet tjente nogle Skilling.

Student Fred. Hansen, Blair, har lovet at holde dansk Hverdagsstole i Sommer i 2 Maaneder fra først i Juni at regne.

Niels Petersen vil til Marsmødet i Elk Horn i Sommer være Menighedens Delagat.

Kvindeforeningen vil holde Udsalg i Skolehuset den 31. Marts, og jeg tænker næppe, det behøves at siges, at alle er velkomne. For naar Kvindef. arrangerer noget er der altid fuldt Hus, selv om vi helst skal have vor Pung med. Men vi ved jo alle, at vor Kvindeforening arbejder for, hvad der er godt, og er ikke bange for at lægge sig i Selen, naar det angaar at udrette noget.

Det lader til, at der er kommen Høre i vor By; man bygger og flytter Huse og begynder den ene Forretning efter den anden, og den 3. April vil de stemmeberettigede Borgere faa Anledning til at vise, om de ønsker at faa Ngen inkorporeret.

Korr.

Nu færdig!

Nye Paaskekort 10, 15, 20 Cents.

Brevkort med Paaskehilsen 5 Cent.

Danish Luth. Publ. House. BLAIR, NEBR.

lige Sager gaende, derjom I blot vilde komme og se, saa tvivler jeg ikke om, at I straks vilde tage mod Uncle Sams Gave. Jeg vil saa med det samme sige, at I ikke maa betænke eder altsor længe, for saa vil andre komme eder i Forføbet, og der bliver ikke noget til eder, eller om der bliver lidt tilbage, saa bliver det noget af det daarlige Land, thi det bedste bliver først taget.

Jeg understøgte Spørgsmaalet med Genjyn til Regnmængde ved at tale med „Mandmen“, som havde boet der 15—30 Aar og ved at gennemgaa Gubernementets Rapport og fandt, at det regner tilstrækkeligt til at avle godt. Der er nemlig ca. 21 Tommers Regnfald saaledes fordelt, at det meste kommer i den første Del af Sommeren, just den Tid, man har Brug for det og kun lidt i August og Sept, den Tid man helst vil være fri for Regn, saa man kan høste og tørre i Løveje. Men bliver der noget at tørre? Ja, jeg skal sige det. Der har ganske vist ikke endnu været drevet meget Landbrug derude, da de fleste, som bor der omkring er „Mandmen“, men der er dog en Del der, som i en Aarrække har drevet Landbrug, og de har alle sammen høstet godt. Den gennemsnitlige Høst har været: Havre 45 Bu. pr. Acre og omtrent det samme af Byg. Hvede 25—35 Bu. pr. Acre. Kartofler plantet i Opbrækning og ikke „coltivated“ gennem Sommeren 150 Bu. pr. Acre. „Corn“ har de ikke rigtig prøvet endnu. Dog var der en Mand, der fortalte mig, at han havde prøvet at plante nogle saa Acres i Brækning